

מסורת הש"ס

א) ב"מ מה, טו ז' לעיל ח:י, א) תנאים י:י, ד) ז' ב"ק כ:י וס' ח'ט"ה כ"ס שמואל, א) תנאים י:י, ו) ע"ז מז:יחולין י"ח, ו) ז' ב"ק ק"ה, ח) נדרים נד: תנאים: כמובט: נח: קדוש מב: ט) תבואת: נח: ו) ג"ח ש"ס שמי' וס' טעלו ו' ג', ג' ו' ז"ק מ"ו, ו) הכי ז"ק, ח) הכי ז"ק, ו) ז"ק מ"ו, ט) נדרים יב', ע) תבינ' ליה למתניי, ז"ק, ח) הקדש הסיד' ואח"י ד"ה אפר' לו ז"ק, ו) דלמר משיה' כי ז"ק, ק) ו"ה' דהוה מ"י לשני' דהתם מיייר שבגבן לאנני בית כספן תלושים ודמי ליה כי, ז"ק, ח) ש"ק מ"ז ע"ס, ג') ז"ק מ"ו, א) וי"ל דה"ל דמשיה' הנאה הנהלי' לעינים שגבן כשהקדישו ולבסוף בגא' אלל בגא' ולבסוף הקדישו לא הניי כ"י טעמא ושעתא מאי שפיר כי, ז"ק, ג) ג' נ"ר ש"ק,

הנהגות הב"ח

ה) רש"י ד"ה ויזון ובי דהכי קמי: א) (ט) ויזון לימא ובי דמי הסיד' ואח"י ד"ה מסייע ליה ובי: א) בא"ד לקרקע ומשני לעולם: ו) ד"ה תמי ובי דודאי לא מעל היכא דבנאו ורלבסוף הקדישו אלל משיה' נקט ובי: א) בא"ד להכי פסקא לעולם כ"ל ויזנת ג' נמחק: ו) מתי' ט"ו שתיים שמי' וה' נטלו שלש שלג סלס:

רבינו גרשום

שוח חצי פרוטה: ופגם כמצי' פרוטה: שקיע' בו ופגמו כשיעור חצי פרוטה: או שנתנה בשוה פרוטה בדבר אחד בדבר שיש בו פגם ולא פגם ופגם בשוה פרוטה בדבר אחד. כגון כשר משקה קדש ולא נתנה הרי זה לא מעל: עד שינתנה בשוה פרוטה ויפגום שוח פרוטה בדבר אחד. האי אמי' ופגמו כשיעור חצי פרוטה: או שנתנה בדומיא דהנהגה: ואין סבור אחד מועל במקורשין אלא בבמה וכלי שרת בלבד דהני לאו דלמים לפיכתי קיימי ולאו בר איפוגמי גבול שאפילו רכב אחד ע"ג במה והנהגה או תלש צמרה עדיין דרוריה אי לקרבן ויש בה מועל אחד וקנה וכן שותה אחד כסל כול זהב אפילו אם פגמו ופיתחו כיון דקדושת הגוף הוא ולא לפידיה קאי ראו הוא עדיין לשירותו ויש בו מועל אחד מועל: רבי אומר דבר שאין לו פגם, שאינו נפסל אפילו פגמו דהיינו כל דבר שאין לו פגם כי הני דאמרון ודכוותיהון יש בו מועל אחד מועל: קסבר בעינא דבהמה כתיבה מעילה, ולא בשאר מילי דכתיבי כבאי

האשכנזי גבי מעילה: ורי נחמיה. דמריב גמי כלי שרת: אמר לך. מק"ז אירבו אם אחרים מביאין לקדושת כלומר כיון דכלי שרת חמירי כי כמכריזי אחרים לקדושה דהכי ידאי לן דכל מילי מתקדש בכלי שרת: הוא עצמו כלי שרת לא כי"ש, כגון כוס של זהב אוני דין שריבוי עצמו לקדושה לכך שיהא בו מועל אחד מועל: איכא בינייהו עצים דת"ר האומר הרי עלי עצים לא יפותח משני גורזין כו', א) במס' נגזרות הא ברייתא בפרק הקומץ תנינא וטעונין מלח וטעונין תנופה לטעמא דרבי כשאר קרבן הואיל ומיקרב קרבן ודלברי רבי אותו קרבן עצים טעונין עצים אחרים. להקטירן בהן כשאר קרבן: וצריכין קמיצה. שיקח מהן מעט מקומצו ויקטיר תחלה הואיל ומיקשי להו למנחה למלח ולתנופה צריכין (הכי) גמי קמיצה [והכא] איכא בינייהו עצים לטעמא דרבי דאמר איקרב קרבן קדושת תנוק כמו בהמה ויש בהו מועל אחד מועל אם יושב אחד עליהן ויש בהן מועל אחד מועל [ולא ידעמו לית בהו מועל אחד מועל: רב פפא אמר קדוש מובהב כי איכא ביניהו. והנתיא קדשי המובהב תמימה ונעשה בעל מום ועבר ורשטון קודם פרייה: רבי אומר יקברו, משום דקסבר דבעי העמדה והערכה ולא אפשר דמחו הלכך יקברו רכיון דלא הוו תוב בר פרייה תלכך יש בהן מועל אחד מועל הנהגה מהן לאחר שחיטה: וחכ"א יפדו. לא עבי העמדה והערכה וכיון דקדושת דמי' ניתנו אין בו מועל אחד מועל]: נתנה לחברו הוא מעל. שהוציאה לחולין: נתנה בבלן. כדי שיתנו לחלוחין בבית המרחץ: אכילתו ואכילת חבריו כו'. כפרשנין לעיל בגמ': בגובור הסטורות לו. לשמור אותו אכן או קורה עסקינן דכי נטלו עדיין הן בשרשות וברשות הקדש כמתחלה אבל כי נתנה לחברו הרי כבר שיתנו מהקדש לחולין ומעל. כיון דשניה. ששיפה ותחבתה מעל דהא שניה: א"ר פפא כגון שהניחה על פי ארובה. כשהיא שלמה שלא תחבתה הלכך לא מעל של שידור תחתיה בשוה פרוטה וכיצד נתנה בה כגון שסתם בה פי ארובה והוי פירות תחת הארובה ועכשיו מועיל להן שאין הגשמים נוטפין עליהן כיון שהגין עליהן בשוה פרוטה מעל: וכיון דבני לא מיהת מעל. הכי קא פריך אכתי אפילו לא תחבת ועדיין היא שלמה אמאי נתני עד שידור תחתיה מכל מקום רבין דבני לא מיהת שחיברו כלומר דכתלוש דרבי היינו מסייעי לרב דאמר השתחוות לבית אסור כלומר אע"פ שמחובר בקידו כבוד ובאבנים דמי תתלוש לענין איסור עבודת כוכבים דאי אמרת כמחובר דמי א"כ לא אסור דהא [מחב] אלהיהם על ההרים ולא ההרים אלהיהם: לעולם אמרינן כיון דבני לה בסיד כמחובר דמי. וא"ת א"כ אמאי לא מעל לאחלה עד שידור משום דהנאה הנראה לעינים אסרה תורה גבי מעילה ולא נראית לעינים עד שידור תחתיה שפנינה עליו או על פירותיו: לימא מסייע ליה לרב. דאמר דאע"ג דבנאה דכתלוש דמיא ולא מעל עד שידור מהא [דנתיא] הדר בבית הקדש כיון שנתנה מעל לא רבית כמחובר דמי אמאי מעל הוא אמרינן בריש פירקין דאין מעילה נהגתה אלא בתלוש אלמא מדמעל דכתלוש דמי: אמר ריש לקיש. לעולם בית כמחובר דמי ומכאן לא מסייע ואי אמרת א"כ אמאי מעל דהתם בתקדישי האבנים והסיד כשגון בתלוש ואחר כך בגא וכוין דבשעת הקדש הוה תלוש הלכך אע"ג דבנאו דמחובר הוא יש בו מעילה: וקא דייק. ולעומק' אבל בגא ולבסוף הקדישו כשהוא מחובר מאי לא מעל א"כ מאי איירא [דהיינו ותני] [דנתני כסיפא] הדר בבית של מערה של הקדש לא מעל דזה ודאי נבנה ואח"כ הוקדש דמעה שנקדחת הצור מיירי דמחוברת היתה מעולם ליתני הדר בבית כו': אמרי לא פסיקא ליה הא לא פסיקא ליה. דמעה דפסיקא ליה לדעול' לא מעל ההוא חכיבא ליה למיתנא: בית של הקדש מעל ליה לדעול' הוי בנאו דמחובר דמי ויש בו מעילה: הדרן עלך התנהג

לא עשה שליחותו. אלא שינה ממה שאמר לו ביה"ב שליח מעל: הן בשר. של הקדש א"ל הן לתם חתיכה חתיכה והוא אומר טלו שתיים והם נטלו שלש כולן מעלו: כב"ב"ב מעל. לפי שעשה ציוריו והשליח והם כולן ג' נראה דל"ל הוא משנה במסכת מנחות (דף קו ע"ב) וס' וצפרק הקומץ מלא כדבייטא טעונין מלח וטעונין הגס' וס' ב) ע"כ שייך לעמוד הקודם.

הנהגה מן ההקדש

בתנ"י **תננה** **לחברו** הוא [נמעל]. הנותן מעל שהוציאה לחולין: **גב' מ"ז**. **דכי** נטלה הוא דלל מעל ומ"ש כי נתנה לחברו דמעל: **גגובר המסורוס** לו. א' אותו אכל או אותו קורה עסקינן דכי נטלו הוא עדיין ברשותו הס וברשות הקדש יניהו כמתחלה אכל כי נתנה לחברו הרי שינה מרשות הקדש לחול ומעל: **כיון דשינא**.

ו משפחתה ותמכה היא גמי שגנזה בגנין מעל שהרי שינה אותה: **שהניחה על פי ארובה**. כשהיא שלמה שלא ה' גנזה כלום אלא הנחה בעלמא הוא דענדז זה הלכך לא מעל עד שידור תחתיה גשוה פרוטה ו (ז"ל) כגון שקסם פי ארובה והיה פירות תחת הארובה ועכשיו נהנה ממנו א' הכי א' שאין הגשמים יורדים עליהם דכיון שהגין עליהן גשוה פרוטה מעל: **וכיון דדני לא מיהס מעל**. (ה) הכי קמי' (לעיל) כיון דננה מעל דאע"פ שמחוברת היא בגנין חשיב לה כתלוש וא"ת זה מעילה: **לוימא**. מדהכל מעל דאע"ג דחציברו כתלוש (ט) דמי ויינינו מסייע ליה לרב דלמר דהמשמחה לבית אסרו דאע"ג דמחובר לקרקע הוא לענין עבודת כוכבים כתלוש דמי דאי אמרת כמחובר דמי לא אסריה דהכי גמרינן (ע"ז דף קה) אלהיהם על ההרים (ט) ולא הריקסו אלהיהם מא"ל הוא כמחובר דמי לא נאסר דהוי דומיא דהר וא' כמחובר דמי גמי לענין מעילה לא א"ת גזה מעילה דהא אין מועלין כמחובר לקרקע (א) : לעולם אימא לך דהמשמחה הנהגה לא אסריה כמחובר דמי וי"ג כיון דנני לה כסיד כמחובר דמי. וא' אמרת א"כ אמאי מועלין זה משום דהנאה הנראה לעינים אסרה תורה כמעילה וקורה זו שגנזה בגנין הנאה הנראית לעינים היא ולהכי מועלין: **לוימא**. מדלמרינן הכא דמעל אע"פ שגנאו כתלוש דמי מסייע ליה הדר גצית של הקדש מעל דכתלוש דמי: **אמרי ריש לקיש**. לעולם אימא לך בית כמחובר דמי ומכאן לא מסייע ואם אמרת א"כ אמאי מעל התם כשהקדיש האבנים והסיסע כשגון כתלוש ואח"כ בגא' דכיון דשקדש דשזב בגא' דמחובר דמי יש בו מעילה: וקא' דייק **אכל נטלו ולבסוף הקדישו**. לאחר שהיה מחובר מא"ל לא מעל א"כ אמאי רכסו וי"ש הדר גצית של מערה של הקדש לא מעל: **אמרי ו' כו'**. הא ודאי ה"ג הוה מנ"י למיתני (ו' דודאי לא מעל (ו') אכל משי"ה נקט בית של מערה משום דפסיקא ליה דלעולם לית זה מעילה להכי י"ט (ו' פסיקא הכי (ט) גא ליה למיתנייה: **ב** **יום** לא אבנים דעלמא לא פסיקא ליה. מילתא דיש הפרש בין בגא ולבסוף הקדישו בין הקדישו בגא' להכי לא מתייה לעולם דוקא הקדישו ולבסוף בגא' יש בו מעילה דכתלוש דמי:

הדרן עלך הנהגה מן ההקדש

השליח שעשה. **לא עשה שליחותו**. **אלא שינה ממה שאמר לו ביה"ב** **השליח מעל: הן בשר**. של הקדש. אמר לו הן לתם חתיכה חתיכה והוא אומר טלו ג' וס' נטלו ג' ג' כולן מעלו בעת"כ מעל ל"ל ששעשה שליחותו כחתיכה א' והשליח והאורחין מעלו שכל א' וא' הוסקין א' מדעמו: **גב' מלאן**

שאי דקא סלקא דעתך השתא דמיירי בגנאו ולבסוף הקדישו דלל מהמי ליה ההוא טעמא וכי דמי ריש לקיש כשהקדישו ולבסוף הקדישו **עלך הנהגה מן ההקדש** **השליח מעל: הן בשר**. של הקדש. אמר לו הן לתם חתיכה חתיכה והוא אומר טלו ג' וס' נטלו ג' ג' כולן מעלו בעת"כ מעל ל"ל ששעשה שליחותו כחתיכה א' והשליח והאורחין מעלו שכל א' וא' הוסקין א' מדעמו: **גב' מלאן**

השליח שעשה שליחותו בעל הבית מעל. כדלמרינן לעיל **חלדך פירקין (דף יט:)** **דלעלפנן** **מטא** **מחל** **ממרומה: אומר** **זו הן בשר לאורחים** **ונתן להם כבד כבד** **ונתן להם בשר שליח מעל**. שהרי לא עשה שליחותו של בעל הבית שזוה לו יס:

חלדך עלך הנהגה מן ההקדש

האשכנזי גבי מעילה: ורי נחמיה. דמריב גמי כלי שרת: אמר לך. מק"ז אירבו אם אחרים מביאין לקדושת כלומר כיון דכלי שרת חמירי כי כמכריזי אחרים לקדושה דהכי ידאי לן דכל מילי מתקדש בכלי שרת: הוא עצמו כלי שרת לא כי"ש, כגון כוס של זהב אוני דין שריבוי עצמו לקדושה לכך שיהא בו מועל אחד מועל: איכא בינייהו עצים דת"ר האומר הרי עלי עצים לא יפותח משני גורזין כו', א) במס' נגזרות הא ברייתא בפרק הקומץ תנינא וטעונין מלח וטעונין תנופה לטעמא דרבי כשאר קרבן הואיל ומיקרב קרבן ודלברי רבי אותו קרבן עצים טעונין עצים אחרים. להקטירן בהן כשאר קרבן: וצריכין קמיצה. שיקח מהן מעט מקומצו ויקטיר תחלה הואיל ומיקשי להו למנחה למלח ולתנופה צריכין (הכי) גמי קמיצה [והכא] איכא בינייהו עצים לטעמא דרבי דאמר איקרב קרבן קדושת תנוק כמו בהמה ויש בהו מועל אחד מועל אם יושב אחד עליהן ויש בהן מועל אחד מועל [ולא ידעמו לית בהו מועל אחד מועל: רב פפא אמר קדוש מובהב כי איכא ביניהו. והנתיא קדשי המובהב תמימה ונעשה בעל מום ועבר ורשטון קודם פרייה: רבי אומר יקברו, משום דקסבר דבעי העמדה והערכה ולא אפשר דמחו הלכך יקברו רכיון דלא הוו תוב בר פרייה תלכך יש בהן מועל אחד מועל הנהגה מהן לאחר שחיטה: וחכ"א יפדו. לא עבי העמדה והערכה וכיון דקדושת דמי' ניתנו אין בו מועל אחד מועל]: נתנה לחברו הוא מעל. שהוציאה לחולין: נתנה בבלן. כדי שיתנו לחלוחין בבית המרחץ: אכילתו ואכילת חבריו כו'. כפרשנין לעיל בגמ': בגובור הסטורות לו. לשמור אותו אכן או קורה עסקינן דכי נטלו עדיין הן בשרשות וברשות הקדש כמתחלה אבל כי נתנה לחברו הרי כבר שיתנו מהקדש לחולין ומעל. כיון דשניה. ששיפה ותחבתה מעל דהא שניה: א"ר פפא כגון שהניחה על פי ארובה. כשהיא שלמה שלא תחבתה הלכך לא מעל של שידור תחתיה בשוה פרוטה וכיצד נתנה בה כגון שסתם בה פי ארובה והוי פירות תחת הארובה ועכשיו מועיל להן שאין הגשמים נוטפין עליהן כיון שהגין עליהן בשוה פרוטה מעל: וכיון דבני לא מיהת מעל. הכי קא פריך אכתי אפילו לא תחבת ועדיין היא שלמה אמאי נתני עד שידור תחתיה מכל מקום רבין דבני לא מיהת שחיברו כלומר דכתלוש דרבי היינו מסייעי לרב דאמר השתחוות לבית אסור כלומר אע"פ שמחובר בקידו כבוד ובאבנים דמי תתלוש לענין איסור עבודת כוכבים דאי אמרת כמחובר דמי א"כ לא אסור דהא [מחב] אלהיהם על ההרים ולא ההרים אלהיהם: לעולם אמרינן כיון דבני לה בסיד כמחובר דמי. וא"ת א"כ אמאי לא מעל לאחלה עד שידור משום דהנאה הנראה לעינים אסרה תורה גבי מעילה ולא נראית לעינים עד שידור תחתיה שפנינה עליו או על פירותיו: לימא מסייע ליה לרב. דאמר דאע"ג דבנאה דכתלוש דמיא ולא מעל עד שידור מהא [דנתיא] הדר בבית הקדש כיון שנתנה מעל לא רבית כמחובר דמי אמאי מעל הוא אמרינן בריש פירקין דאין מעילה נהגתה אלא בתלוש אלמא מדמעל דכתלוש דמי: אמר ריש לקיש. לעולם בית כמחובר דמי ומכאן לא מסייע ואי אמרת א"כ אמאי מעל דהתם בתקדישי האבנים והסיד כשגון בתלוש ואחר כך בגא וכוין דבשעת הקדש הוה תלוש הלכך אע"ג דבנאו דמחובר הוא יש בו מעילה: וקא דייק. ולעומק' אבל בגא ולבסוף הקדישו כשהוא מחובר מאי לא מעל א"כ מאי איירא [דהיינו ותני] [דנתני כסיפא] הדר בבית של מערה של הקדש לא מעל דזה ודאי נבנה ואח"כ הוקדש דמעה שנקדחת הצור מיירי דמחוברת היתה מעולם ליתני הדר בבית כו': אמרי לא פסיקא ליה הא לא פסיקא ליה. דמעה דפסיקא ליה לדעול' לא מעל ההוא חכיבא ליה למיתנא: בית של הקדש מעל ליה לדעול' הוי בנאו דמחובר דמי ויש בו מעילה: הדרן עלך התנהג

לא עשה שליחותו. אלא שינה ממה שאמר לו ביה"ב שליח מעל: הן בשר. של הקדש א"ל הן לתם חתיכה חתיכה והוא אומר טלו שתיים והם נטלו שלש כולן מעלו: כב"ב"ב מעל. לפי שעשה ציוריו והשליח והם כולן ג' נראה דל"ל הוא משנה במסכת מנחות (דף קו ע"ב) וס' וצפרק הקומץ מלא כדבייטא טעונין מלח וטעונין הגס' וס' ב) ע"כ שייך לעמוד הקודם.

א) דשינה. ג"א דבנה: א' לו לשמור אותו: א' דשינה שסיתתה ותחבתה: ח' שלא תחבת ולא בנאה: א' ממנו בהכי שאין הגשמים יורדים עליהם וכיון שהגין: א' אמרי לא פסיקא דהא ודאי תיבת כו' ל"ש: א' למיתני בגאוי ולבסוף הקדישו דרוראי: א' לתם חכיבא ליה למתני: א' מרובה כדורשנין צריך המעילה לזמן מרובה: ז' מעל וכי נתנה תיבת ובי' נמחק: י' מעל הלא הוא כיון דאנבתייה קניה ומשני בגובוב: י' לו עסקינן דמיעיקא ברשותיה מונחת ואותו אבן הן ברשות הקדש עד שיתננה לחברו ופי' דרישא דקטלא מדרגתה וקדושתה לא מחיבא מעילה רק בהנאה כדאמר במתני' דמיייר בגובורית ונתנה (קטלא וטבתה) [נכתבת בידה קטלא] וצריכא ומיירי בגובורית דא"כ בשעת הגבמה ונטעלה קנייה וכלא הנאה הוי מחכיב כדאמר הכא ודאי לא פריך חלמאדא גבי וישא' ג' נטר עד לבסוף אע"ג י"ל דברישא אכתי לא שמעינן דריש"י מעילה דשינוי רשות בלא הנאה אבל כסיפא דמחכיב בנתניה משום הוצאתו ושינוי רשות בלא הנאה לכך פריך שפיר מה לו הוא ומה לי חבריו. כ"כ למרור"פ ותיבתי כולל דכפי' (לעיל) נמחק: י' מיירי שסיתתה ותקעה: י' ומרחה בטט תיבת ומסיתתה נמחק: י' ע"ה הסיד' ומה"ד וכוין דבני לא מיהא ואת' י' נמחק: י' ע'ש בניתוחא ומילתא באפי' נפשיה כלומר: י' אסור אלמא תתלוש חששנין ליה לענין עבודת כוכבים דאי לאו הכי הא כתיב אלהיהם

פרק חמישי מעילה

ב.

נתנה **לחברו** הוא מעל. פירוש גובר לפי שיאל לחולין ממי נתנה לחברו שהוציאה מרשותו: **בנאה** בתוך ביתו הרי זה לא מעל. מפורש בגמ' כגון שלא שינה אותה אלא הניחה ע"פ ארובה דאי עשה זה שינוי קאהה הגובר ויאלה לחולין: **נתנה** **דבלין** **אע"פ** **שלא** **רחץ** **מעל**.

צפרק להבד (כ"מ דף קה) מייתי מינה סייע לרב לקי' א' דלמרינן משהייה מפורשת מה"ס ודייק מינה דוקא בלן דלל מיתסרף משיה' אכל שאר בעלי אומניות לא מעל עד דמשך ומ"מ ל"י יומנן דלמר דכר תורה משות קוות לא מומיז מינה דמאי לאוקומא בבלן עובד כוכבים דהתם ודאי גשאר אומניות לא מעל עד דמשך דכיון דבישראל מעות קוות צעוד כוכבים קונה משיה' כדלית' צבירות (דף קיג.) לעומיק' לישראל צמאל לעובד כוכבים צמאל ואפ"ה היא סייעמא לריש לקיש דלכאורה לא משתמע בבלן עובד כוכבים דומיא דלעיל דקמי' נתנה לחברו דהתם צישראל מיייר מדקמי' חכרי: **והוא** **אמר** **זי** **הרי** **המרחץ** **פתוח** **הבנים** **רחוץ**. כלומר הבלן יאלמר אין הדכר מעכב צי שהרי הכל מוכן ואם כן קנה העמות: **אכילתו** **ואכילת** **חברו**. פירוש אוכל צמאי פרוטה והאכיל לחברו צמאי פרוטה ואפ"ה היא צמאי פרוטה והניית חברו כגון שסך עלמו בשמן של הקדש צמאי פרוטה וסך חברו צמאי פרוטה מלטרפינן זו עס וז' ואפילו לזמן מרובה יז:

מאי **שנא** **הוא** **ומאי** **שנא** **חברו**. **דכי** **נטל** **לא** **מעל** **ז' כו'** **נתנה** **לחברו** **מעל** **י'ל** **גגובר** **המסורוס** **זו** **יש** **כולה** **דכפי' צמתי'** **למה** **זי** **עד** **שידור**. כיון דננה מעל קס"ד השתא דננאה מיייר י' עסמתה וקניקה הרי לך גשעה זה שינוי וקנאה ומשני אמר רב כשהניחה על פי ארובה פירוש כשהיתה ממוקנת מקודם לכן ולא עשה זה שום שינוי רק הניחה על פי ארובה י'ז ומסייע בטיט עד שמחבתה כפי עין וכיון דנני ליה מיהא מעל צניחותא י'ז כלומר לאחר שגנזה מועל זה אם דר תחתיה שוח פרוטה אע"ג דאין מעילה צמתי' י'ז דאמר דאמר אסרו י'ז דקא סבר תלוש ולבסוף חיצרו הוי תלוש י'ז (וה"ה דהוה מנ"י לשנוי) ודמי ליה הנאה הנראת לעינים אסרה תורה כלומר לעולם מעל ולבסוף חיצרו הוי מחובר ושאי הכא משום דהוה ליה הנאה הנראת לעינים שהחריבה לעינים שאני מעל מעל א"ר פפא כגון שהניחה על פי ארובה. כשהיא שלמה שלא תחבתה הלכך לא מעל של שידור תחתיה בשוה פרוטה וכיצד נתנה בה כגון שסתם בה פי ארובה והוי פירות תחת הארובה ועכשיו מועיל להן שאין הגשמים נוטפין עליהן כיון שהגין עליהן בשוה פרוטה מעל: וכיון דבני לא מיהת מעל. הכי קא פריך אכתי אפילו לא תחבת ועדיין היא שלמה אמאי נתני עד שידור תחתיה מכל מקום רבין דבני לא מיהת שחיברו כלומר דכתלוש דרבי היינו מסייעי לרב דאמר השתחוות לבית אסור כלומר אע"פ שמחובר בקידו כבוד ובאבנים דמי תתלוש לענין איסור עבודת כוכבים דאי אמרת כמחובר דמי א"כ לא אסור דהא [מחב] אלהיהם על ההרים ולא ההרים אלהיהם: לעולם אמרינן כיון דבני לה בסיד כמחובר דמי. וא"ת א"כ אמאי לא מעל לאחלה עד שידור משום דהנאה הנראה לעינים אסרה תורה גבי מעילה ולא נראית לעינים עד שידור תחתיה שפנינה עליו או על פירותיו: לימא מסייע ליה לרב. דאמר דאע"ג דבנאה דכתלוש דמיא ולא מעל עד שידור מהא [דנתיא] הדר בבית הקדש כיון שנתנה מעל לא רבית כמחובר דמי אמאי מעל הוא אמרינן בריש פירקין דאין מעילה נהגתה אלא בתלוש אלמא מדמעל דכתלוש דמי: אמר ריש לקיש. לעולם בית כמחובר דמי ומכאן לא מסייע ואי אמרת א"כ אמאי מעל דהתם בתקדישי האבנים והסיד כשגון בתלוש ואחר כך בגא וכוין דבשעת הקדש הוה תלוש הלכך אע"ג דבנאו דמחובר הוא יש בו מעילה: וקא דייק. ולעומק' אבל בגא ולבסוף הקדישו כשהוא מחובר מאי לא מעל א"כ מאי איירא [דהיינו ותני] [דנתני כסיפא] הדר בבית של מערה של הקדש לא מעל דזה ודאי נבנה ואח"כ הוקדש דמעה שנקדחת הצור מיירי דמחוברת היתה מעולם ליתני הדר בבית כו': אמרי לא פסיקא ליה הא לא פסיקא ליה. דמעה דפסיקא ליה לדעול' לא מעל ההוא חכיבא ליה למיתנא: בית של הקדש מעל ליה לדעול' הוי בנאו דמחובר דמי ויש בו מעילה: הדרן עלך התנהג

השליח שעשה שליחותו בעל הבית מעל לא עשה שליחותו והוא אומר זה הן בשר לאורחים ונתן להם כבד כבד ונתן להם בשר השליח מעל (ט) אמר לו הן לתם חתיכה חתיכה והוא אומר טלו ו' שתיים והם נטלו שלש כולם מועלו: **גב' נתנה** **מועל** **זה** **אם** **דר** **תחתיה** **שוח** **פרוטה** **אע"ג** **דאין** **מעילה** **צמתי' י'ז** **דאמר** **דאמר** **אסרו** **י'ז** **דקא** **סבר** **תלוש** **ולבסוף** **חיצרו** **הוי** **תלוש** **י'ז** (וה"ה דהוה מנ"י לשנוי) ודמי ליה הנאה הנראת לעינים אסרה תורה כלומר לעולם מעל ולבסוף חיצרו הוי מחובר ושאי הכא משום דהוה ליה הנאה הנראת לעינים שהחריבה לעינים שאני מעל מעל א"ר פפא כגון שהניחה על פי ארובה. כשהיא שלמה שלא תחבתה הלכך לא מעל של שידור תחתיה בשוה פרוטה וכיצד נתנה בה כגון שסתם בה פי ארובה והוי פירות תחת הארובה ועכשיו מועיל להן שאין הגשמים נוטפין עליהן כיון שהגין עליהן בשוה פרוטה מעל: וכיון דבני לא מיהת מעל. הכי קא פריך אכתי אפילו לא תחבת ועדיין היא שלמה אמאי נתני עד שידור תחתיה מכל מקום רבין דבני לא מיהת שחיברו כלומר דכתלוש דרבי היינו מסייעי לרב דאמר השתחוות לבית אסור כלומר אע"פ שמחובר בקידו כבוד ובאבנים דמי תתלוש לענין איסור עבודת כוכבים דאי אמרת כמחובר דמי א"כ לא אסור דהא [מחב] אלהיהם על ההרים ולא ההרים אלהיהם: לעולם אמרינן כיון דבני לה בסיד כמחובר דמי. וא"ת א"כ אמאי לא מעל לאחלה עד שידור משום דהנאה הנראה לעינים אסרה תורה גבי מעילה ולא נראית לעינים עד שידור תחתיה שפנינה עליו או על פירותיו: לימא מסייע ליה לרב. דאמר דאע"ג דבנאה דכתלוש דמיא ולא מעל עד שידור מהא [דנתיא] הדר בבית הקדש כיון שנתנה מעל לא רבית כמחובר דמי אמאי מעל הוא אמרינן בריש פירקין דאין מעילה נהגתה אלא בתלוש אלמא מדמעל דכתלוש דמי: אמר ריש לקיש. לעולם בית כמחובר דמי ומכאן לא מסייע ואי אמרת א"כ אמאי מעל דהתם בתקדישי האבנים והסיד כשגון בתלוש ואחר כך בגא וכוין דבשעת הקדש הוה תלוש הלכך אע"ג דבנאו דמחובר הוא יש בו מעילה: וקא דייק. ולעומק' אבל בגא ולבסוף הקדישו כשהוא מחובר מאי לא מעל א"כ מאי איירא [דהיינו ותני] [דנתני כסיפא] הדר בבית של מערה של הקדש לא מעל דזה ודאי נבנה ואח"כ הוקדש דמעה שנקדחת הצור מיירי דמחוברת היתה מעולם ליתני הדר בבית כו': אמרי לא פסיקא ליה הא לא פסיקא ליה. דמעה דפסיקא ליה לדעול' לא מעל ההוא חכיבא ליה למיתנא: בית של הקדש מעל ליה לדעול' הוי בנאו דמחובר דמי ויש בו מעילה: הדרן עלך התנהג

השליח שעשה שליחותו. אלא שינה ממה שאמר לו ביה"ב שליח מעל: הן בשר לאורחים ונתן להם כבד כבד ונתן להם בשר השליח מעל (ט) אמר לו הן לתם חתיכה חתיכה והוא אומר טלו ו' שתיים והם נטלו שלש כולם מועלו: **גב' נתנה** **מועל** **זה** **אם** **דר** **תחתיה** **שוח** **פרוטה** **אע"ג** **דאין** **מעילה** **צמתי' י'ז** **דאמר** **דאמר** **אסרו** **י'ז** **דקא** **סבר** **תלוש** **ולבסוף** **חיצרו** **הוי** **תלוש** **י'ז** (וה"ה דהוה מנ"י לשנוי) ודמי ליה הנאה הנראת לעינים אסרה תורה כלומר לעולם מעל ולבסוף חיצרו הוי מחובר ושאי הכא משום דהוה ליה הנאה הנראת לעינים שהחריבה לעינים שאני מעל מעל א"ר פפא כגון שהניחה על פי ארובה. כשהיא שלמה שלא תחבתה הלכך לא מעל של שידור תחתיה בשוה פרוטה וכיצד נתנה בה כגון שסתם בה פי ארובה והוי פירות תחת הארובה ועכשיו מועיל להן שאין הגשמים נוטפין עליהן כיון שהגין עליהן בשוה פרוטה מעל: וכיון דבני לא מיהת מעל. הכי קא פריך אכתי אפילו לא תחבת ועדיין היא שלמה אמאי נתני עד שידור תחתיה מכל מקום רבין דבני לא מיהת שחיברו כלומר דכתלוש דרבי היינו מסייעי לרב דאמר השתחוות לבית אסור כלומר אע"פ שמחובר בקידו כבוד ובאבנים דמי תתלוש לענין איסור עבודת כוכבים דאי אמרת כמחובר דמי א"כ לא אסור דהא [מחב] אלהיהם על ההרים ולא ההרים אלהיהם: לעולם אמרינן כיון דבני לה בסיד כמחובר דמי. וא"ת א"כ אמאי לא מעל לאחלה עד שידור משום דהנאה הנראה לעינים אסרה תורה גבי מעילה ולא נראית לעינים עד שידור תחתיה שפנינה עליו או על פירותיו: לימא מסייע ליה לרב. דאמר דאע"ג דבנאה דכתלוש דמיא ולא מעל עד שידור מהא [דנתיא] הדר בבית הקדש כיון שנתנה מעל לא רבית כמחובר דמי אמאי מעל הוא אמרינן בריש פירקין דאין מעילה נהגתה אלא בתלוש אלמא מדמעל דכתלוש דמי: אמר ריש לקיש. לעולם בית כמחובר דמי ומכאן לא מסייע ואי אמרת א"כ אמאי מעל דהתם בתקדישי האבנים והסיד כשגון בתלוש ואחר כך בגא וכוין דבשעת הקדש הוה תלוש הלכך אע"ג דבנאו דמחובר הוא יש בו מעילה: וקא דייק. ולעומק' אבל בגא ולבסוף הקדישו כשהוא מחובר מאי לא מעל א"כ מאי איירא [דהיינו ותני] [דנתני כסיפא] הדר בבית של מערה של הקדש לא מעל דזה ודאי נבנה ואח"כ הוקדש דמעה שנקדחת הצור מיירי דמחוברת היתה מעולם ליתני הדר בבית כו': אמרי לא פסיקא ליה הא לא פסיקא ליה. דמעה דפסיקא ליה לדעול' לא מעל ההוא חכיבא ליה למיתנא: בית של הקדש מעל ליה לדעול' הוי בנאו דמחובר דמי ויש בו מעילה: הדרן עלך התנהג

השליח שעשה שליחותו בעל הבית מעל לא עשה שליחותו והוא אומר זה הן בשר לאורחים ונתן להם כבד כבד ונתן להם בשר השליח מעל (ט) אמר לו הן לתם חתיכה חתיכה והוא אומר טלו ו' שתיים והם נטלו שלש כולם מועלו: **גב' נתנה** **מועל** **זה** **אם** **דר** **תחתיה** **שוח** **פרוטה** **אע"ג** **דאין** **מעילה** **צמתי' י'ז** **דאמר** **דאמר** **אסרו** **י'ז** **דקא** **סבר** **תלוש** **ולבסוף** **חיצרו** **הוי** **תלוש** **י'ז** (וה"ה דהוה מנ"י לשנוי) ודמי ליה הנאה הנראת לעינים אסרה תורה כלומר לעולם מע